

реалізації інтегрованих освітніх програм та технологій, що ґрунтуються на наукових ідеях та універсальних методологічних підходах до організації освітнього процесу.

Перспективи подальших досліджень вбачаємо у розробленні та теоретичному обґрунтуванні концепції професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії, ерготерапії до роботи з відновлення здоров'я спортсменів.

Література

1. Белікова Н. О. Підготовка майбутніх фахівців з фізичної реабілітації до здоров'язбережувальної діяльності: теорія та методика: монографія / Н. О. Белікова. – К.: ТОВ «Козарі», 2012. – 584 с.
2. Долматова Н. В. Субъектно-личностный подход к проблеме профессиональной подготовки специалиста по социальной работе // Человек. Спорт. Медицина. 2005. №4 (44). URL: <http://cyberleninka.ru/article/n/subektno-lichnostnyy-podhod-k-probleme-professionalnoy-podgotovki-spetsialista-po-sotsialnoy-rabote> (дата обращения: 25.12.2017).
3. Заблоцька О. С. Компетентність, кваліфікація, компетенція як ключові категорії компетентнісної парадигми вищої освіти / О. С. Заблоцька // Вісник Житомирського державного університету. – 2008. – Вип. 39. – С. 52-56.
4. Лянной Ю. О. Професійна підготовка магістрів з фізичної реабілітації у вищих навчальних закладах : теоретико-методичний аспект : [монографія] / Ю. О. Лянной. – Суми : Вид-во СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2016. – 566 с.
5. Овчарук О. В. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О. В. Овчарук. – К.: «К.І.С.», 2004. – 112 с.
6. Сущенко Л. П. Особливості формування здібностей майбутніх фахівців з фізичної реабілітації в умовах сучасної парадигми вищої фізкультурної освіти / Л. П. Сущенко // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 15. «Науково-педагогічні проблеми фізичної культури / фізична культура і спорт» збірник наукових праць / За ред. Г. М. Арзютова. – К. : Видавництво НПУ імені М. П. Драгоманова, 2015. – Випуск 3К1 (56) 15. – С. 347-350.
7. Fjellström, M., Naredi, S., Sawert, B. & Johnson, O. (2012). En bro mellan högre utbildning och profession: Utbildning för kliniska handledare i läkarutbildning. In: Nu 2012 Göteborg 17-19 oktober 2012: Gränslöst lärande. Paper presented at Nu 2012 Göteborg 17-19 oktober 2012 (pp. 131-132). Göteborg.
8. Pettersson A. F. Physiotherapist' stories about professional development / Anna F. Pettersson, Klara Bolander Laksov and Mona Fjellström // Physiotherapy Theory and Practice. – 2015. – Vol. 31. – Issue 6. – July. – P. 396-402.
9. Öhman Ann, Hägg Kerstin Profession on the move: Changing conditions and gendered development in physiotherapy // Physiotherapy Theory and Practice. – 1998. – Vol. 14, no 1, 23-32 p.

Башавець Н.А.

**Одеський торговельно-економічний інститут
Київського національного торговельно-економічного університету**

ПРОБЛЕМА РІВНЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Статтю присвячено актуальній проблемі оцінки фізичної підготовленості студентів для підвищення якості навчально-тренувального процесу з навчальної дисципліни «Фізичне виховання». Завдання дослідження – оцінити фізичну підготовленість студентів (18–19 років) фінансово-облікового факультету. У процесі дослідження проведено тестування фізичної підготовленості студентів. За його результатами розроблено методичні рекомендації, які можуть підвищити ефективність управління фізичною підготовкою.

Ключові слова: фізична підготовленість, студент, фізичні якості.

Н.А. Башавец. Проблема уровня физической подготовленности студенческой молодежи Статья посвящена актуальной проблеме оценки физической подготовленности студентов для повышения качества учебно-тренировочного процесса по дисциплине «Физическое воспитание». Задача исследования - оценить физическую подготовленность студентов (18-19 лет) финансово-учетного факультета. В процессе исследования проведено тестирование физической подготовленности студентов. По его результатам разработаны методические рекомендации, которые могут повысить эффективность управления физической подготовкой.

Ключевые слова: физическая подготовленность, студент, физические качества.

N. A. Bashavets. The problem of the physical education level of young students. In the article the author defines the principle of improving orientation as a main principle. The meaning of which is in ensuring improved result due to participation of physical education and sport. Today that becomes extremely relevant for physical training of young students. Individual level of physical education of youth is defined by a complex of indicators of physical fitness.

The author emphasizes that high physical performance and endurance is directly tied to a person's level of physical fitness. In this regard increases in physical fitness of students on the basis of effective, evidence-based programs for physical training has paramount social and economic value and one of priorities of departments of physical training in higher educational institutions of Ukraine.

A considerable deterioration in health and decrease in level of physical fitness of young students has been observed many years. The author believes a contradiction exists between the requirement of society to be well prepared physically and a healthy youth. While at the same time reducing the number of hours dedicated to teaching physical education. The author emphasizes that one class in physical education a week using modern techniques of physical training isn't enough to improve the level of physical fitness of student's youth.

Long-term educational experience and scientific research of scientists gives credence to the claim that the foundation of physical fitness of students of higher educational institutions is instilled between the ages of 6-17 years during the students years at school. So the level of physical fitness of first-year students will depend on this base. For the article the author analyzed the level of physical fitness of students attending the Odessa trade and economic institute of the Kiev national trade and economic university. The author studied the physical fitness of students based on the measurement of their speed, endurance, force, dexterity and flexibility. The results of this research indicated that most students had an average to below average level of physical fitness. The obtained data creates positive prerequisites in development of effective systems to improve the students directed to independent work on improvement of their level of physical fitness. The author characterizes physical fitness of the student as an animated indicator of development of their dexterity and skill which is a result of their general and special physical training.

Key words: physical fitness, student, physical qualities, health.

Постановка проблеми. Актуальність дослідження. Один із головних принципів фізичного виховання – принцип оздоровчої спрямованості, зміст якого полягає в забезпеченні оздоровчого ефекту в процесі занять фізичною культурою та спортом, сьогодні стає вкрай актуальним для фізичного виховання студентської молоді. Індивідуальний рівень фізичної культури молоді визначається саме комплексом показників фізичної підготовленості.

Фізична підготовленість є основою високої працездатності та витривалості, базою, завдяки якій відбувається вся рухова діяльність людини. У зв'язку з цим підвищення фізичної підготовленості студентів на основі ефективних, науково обґрунтованих програм із фізичного виховання має першочергове соціально-економічне державне значення яке вирішують викладачі кафедр фізичного виховання у вищих навчальних закладах України. Хоча протягом багатьох років спостерігається значне погіршення здоров'я й зниження рівня фізичної підготовленості студентської молоді.

Виникає суперечність між потребою суспільства у добре фізично підготовленій молоді та виведення дисципліни «фізичне виховання» поза кредитом і значне зменшення практичних годин за навчальним планом. При одному практичному занятті з фізичного виховання на тиждень будь-які сучасні методики фізичної підготовки не спроможні покращити рівень фізичної підготовленості студентської молоді.

Зв'язок авторського доробку із важливими науковими та практичними завданнями. На жаль, більшість показників здоров'я студентської молоді України характеризується негативними тенденціями. Зважаючи на це, у грудні 2015 р., Кабінет Міністрів України постановив Міністерству молоді та спорту, Міністерству освіти і науки, Міністерству внутрішніх справ, Міністерству оборони, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям упродовж 2016 р. розробити тести і нормативи для проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України та починаючи з 2017 р. забезпечити проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України. Щороку вище вказаним міністерствам і державним адміністраціям подавати до 1 грудня інформацію про проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України для її узагальнення та подання до 30 грудня Кабінетові Міністрів України.

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 року № 1045 "Про затвердження Порядку проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України" Міністерством молоді та спорту України затверджено наказ від 15 грудня 2016 року № 4665 "Про затвердження тестів і нормативів для проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10 лютого 2017 р. за № 195/30063. На виконання пункту 3 постанови Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 р. № 1045 "Про затвердження Порядку проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України" та розпорядження Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275 "Про затвердження середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року та плану пріоритетних дій Уряду на 2017 рік" з 2017 року започатковано проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України серед учнівської та студентської молоді, військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу Збройних Сил та інших військових формувань, утворених відповідно до законів, правоохоронних органів, рятувальних та інших спеціальних служб, а також для громадян України, іноземців та осіб без громадянства, що перебувають в Україні на законних підставах.

Затверджений «Порядок проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України» визначає механізм проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України, метою якого є визначення та підвищення рівня фізичної підготовленості населення України, створення належних умов для фізичного розвитку різних груп населення, покращення його здоров'я, забезпечення здатності до високопродуктивної праці, захисту суверенітету і територіальної цілісності України, а також сприяння у вихованні патріотизму та громадянської позиції. Починаючи з 2017 року проведення щорічного оцінювання є головним показником системи контролю за станом фізичного розвитку та здоров'я населення України на підставі листа МОН керівникам вищих навчальних закладів «Щодо підготовки до проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості студентів» за № 1/9-97 від 23.02.16 року.

Щорічне оцінювання фізичної підготовленості населення України передбачає виконання особами різної статі та віку комплексу тестів і нормативів для визначення рівня їх фізичної підготовленості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемі визначення рівня фізичної підготовленості студентської молоді присвячено чимало наукових праць [1; 2; 3; 4] тощо. За результатами їхніх досліджень доведено, що рівень фізичної підготовленості, теоретичних знань та методичних умінь студентів надзвичайно низький. Викликає занепокоєння той факт, що подібна тенденція з кожним роком посилюється. Сучасна ситуація, що спостерігається в галузі фізичного виховання і в загальноосвітній, і у вищій школі, свідчить про його занепад. Хоча існують Закон України "Про фізичну культуру і спорт", Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту, Державні стандарти, директивні документи, інструкції, накази, що регламентують діяльність вищих навчальних закладів із фізичного виховання студентської молоді, насправді вони не

достатньо дієві. Пошуки способів підвищення рівня фізичної підготовленості молоді розглянуто в роботах [6; 8] й ін. науковців. Багаторічний педагогічний досвід та наукові дослідження вчених дають підстави стверджувати, що основа фізичної підготовленості студентів вищих навчальних закладів закладається ще в у віці 6-17 років, тобто саме під час навчання в школі. Отже, від цього фундаменту буде залежати рівень фізичної підготовленості першокурсників у вищих навчальних закладах.

Закордонні науковці довели, що заняття фітнесом покращують академічну успішність студентів, оскільки фітнес – це здоровий спосіб життя, фізична підготовленість, фізична активність, участь у різних спортивних заходах, правильне харчування, позитивне довкілля, що значно покращує когнітивні здібності людини [5; 7] тощо.

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття.

Здійснивши аналіз попередніх досліджень, нами встановлено, що питання загальної фізичної підготовленості студентів широко вивчалось, а фізична підготовленість студентів до самостійних занять фізичними вправами залишалася поза увагою науковців. Для вирішення цього необхідно досліджувати рівень фізичної підготовленості студентів до самостійних занять фізичними вправами, і на основі отриманих результатів, враховуючи індивідуальні особливості, проводити корекцію занять з фізичного виховання.

Новизна. Визначено сутність феномену «фізична підготовленість студентів», надані рекомендації щодо поліпшення фізичної підготовленості студентів під час самостійних занять фізичними вправами у сучасних умовах.

Методологічне або загальнонаукове значення. Методологічні засади дослідження склали діалектична теорія про загальний зв'язок, взаємозумовленість і цілісність явищоб'єктивної дійсності, принципи єдності теорії і практики, що забезпечують об'єктивність теоретичного й емпіричного вивчення предметів і явищ; положення психології і педагогіки про загальні і специфічні закономірності формування і розвитку фізичних якостей. У процесі роботи застосовувався системний підхід для дослідження явищ у їх взаємозв'язку та диференційований – з метою розгляду проблеми в руслі розподілу студентів на дві категорії, тих хто систематично займається фізкультурою та спортом (як у виші так і поза його межами) і тих хто відвідує лише заняття з фізичного виховання у вищому навчальному закладі. Загальнонаукове значення має розробка системи поліпшення стану фізичної підготовленості здобувачів вищої освіти.

Викладення основного матеріалу. Перш за все визначемо сутність феномену «фізична підготовленість студентів». Фізична підготовленість студента - це мультиплікаційний показник розвитку основних рухових якостей та навичок, результат багаторічної загальної та спеціальної фізичної підготовки та стану здоров'я людини.

За даними Держстату станом на 01.10.2017 з метою спрямування діяльності навчальних закладів на фізичний розвиток учнівської та студентської молоді України було організовано проведення тестування в 15,0 тис. навчальних закладах. Кількість осіб, які допущені до тестування, складає майже 2,1 млн. чоловік, або 50 % від загальної кількості учнівської та студентської молоді.

За рівнями фізичної підготовленості високий рівень має 570,8 тис. осіб, або 27,4 % до загальної кількості осіб, які допущені до тестування, достатній рівень – 757,0 тис. осіб, або 36,3 %, середній рівень – 548,3 тис. осіб, або 26,3 %, низький рівень – 207,3 тис. осіб, або 10,0% відповідно. Тобто більшість протестованих має достатній та середній рівні фізичної підготовленості, але на нашу думку ці показники завищені, оскільки це не повні результати загальної кількості учнівської та студентської молоді.

Такий показник залучених до тестування серед учнівської категорії осіб зумовлено наявністю великої кількості учнів зі значними відхиленнями постійного чи тимчасового характеру в стані здоров'я, що не перешкоджають навчанню в школі, але протипоказані для занять фізичною культурою за навчальною програмою і потребують суттєвого обмеження фізичного навантаження; серед студентської молоді зумовлено стрімким скороченням годин на навчальну дисципліну "Фізичне виховання" та визначення її як єдиної в Україні з усіх навчальних дисциплін у закладах вищої освіти позакредитної дисципліни, яка поступово стримує розвиток спортивної роботи зі студентською молоддю. Тому керівникам закладів вищої освіти запропоновано створювати умови збереження та розвитку фізичного виховання у закладах вищої освіти навіть в умовах набуття ними академічної автономії. Нами було досліджено рівень фізичної підготовленості 80 студентів Одеського торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету. Визначено рівень фізичної підготовленості студентів залежно від розвитку фізичних якостей: швидкості, витривалості, сили, спритності, гнучкості (рівномірний біг 3000 м. – для чоловіків, 2000 м. – для жінок, стрибок у довжину з місця, біг на 100 м., човниковий біг 4 x 9 м., нахил тулуба вперед з положення сидячи - для чоловіків та жінок (див. таблицю 1).

Таблиця 1

Результати тестування фізичної підготовленості студентів ОТЕІ КНТЕУ за 2017 рік

Кількість осіб, які допущені до тестування			Високий рівень			Достатній рівень			Середній рівень			Низький рівень		
Всього	ч	ж	Всього	ч	ж	Всього	ч	Ж	Всього	ч	ж	Всього	ч	ж
80	27	53	4	-	4	25	16	9	27	5	22	24	6	18

Серед здобувачів вищої освіти з найгіршими показниками були складені тести - рівномірний біг 3000 м. для хлопців, 2000 м. для дівчат та стрибок у довжину з місця, а найкраще - нахил тулуба вперед з положення сидячи. Крім того дівчата показали кращі результати ніж хлопці, жоден з яких не досяг високого рівня.

Порівняльні показники рівня фізичної підготовленості студентів ОТЕІ КНТЕУ за період 2016-2017 р. (у %, подано у таблиці 2).

Таблиця 2

Оцінювання рівня фізичної підготовленості студентів ОТЕІ КНТЕУ за період 2016-2017 р. у %

№	Рівень фізичної підготовленості (у %)	2016	2017
1.	Високий	9	5
2.	Достатній	27,1	31,2
3.	Середній	45,9	33,8
4.	Низький	18	30

Результати дослідження дозволяють констатувати, що більшість студентів мають середній та низький рівень фізичної підготовленості 33,8 і 30 % (за 2017 рік) та 45,9 і 18 % відповідно (за 2016 рік). Отримані дані підштовхують до розробки ефективних оздоровчих систем спрямованих саме на самостійну роботу студентів щодо поліпшення рівня їх фізичної підготовленості.

Як відомо, програмою виділяється три основні форми фізкультурної діяльності студентів. Перша форма, що реалізується на академічних заняттях у навчальний час, передбачає комплексне розв'язання трьох груп педагогічних завдань: освітніх, виховних та оздоровчих з переважною освітньою спрямованістю. Навчальні заняття є основною формою фізичного виховання в вищих навчальних закладах, але скорочення практичних годин з фізичного виховання призводить до пошуку інших форм впливу на фізичну підготовленість студентів. Здійснення цієї системи може вважатися задовільним, якщо у студента сформована потреба і він опановує необхідними вміннями власного фізичного удосконалення, використовує ці вміння у організації свого життя.

Друга форма передбачає активні заняття спортом у позанавчальний час. Масові оздоровчі, фізкультурні і спортивні заходи, які проводяться в вищих навчальних закладах, при активній участі викладачів фізичного виховання, спрямовані на широке залучення наших студентів до регулярних занять фізичною культурою і спортом, на зміцнення здоров'я, вдосконалення фізичної підготовленості студентів.

Третя форма – активне дозвілля студентів – передбачає організацію самостійних занять у позанавчальний час, використання різних форм і засобів фізичної культури. Оскільки у сучасних навчальних планах майже третя частина годин відводиться на самостійну роботу студента, слід викладачам розробляти індивідуальні програми самостійних занять для поліпшення рівня фізичної підготовленості студентів використовуючи результати попереднього тестування з подальшою корекцією до досягнення кращих показників.

У сукупності з навчальними заняттями правильно організовані самостійні заняття забезпечують оптимальну безперервність, системність і ефективність фізичного виховання, сприяють кращому засвоєнню навчального матеріалу, дозволяють збільшити загальний час занять фізичними вправами, прискорюють процес фізичного вдосконалення, покращують фізичну підготовленість, та є одним із шляхів впровадження фізичної культури і спорту в побут і відпочинок студентів.

Статистика проведена нами про стан здоров'я студентів-економістів за останні роки свідчить про збільшення числа студентів переведених з основної групи в підготовчу або спеціальну медичну на підставі лікарського висновку студентської поліклініки № 21 м. Одеси. Так серед майбутніх економістів у 12% виявлена надмірна маса тіла і порушення обміну речовин, у 26% - порушення роботи серцево-судинної системи, у 14% - порушення роботи шлунково-кишкового тракту і зору; 11% - порушення роботи дихальних шляхів; 10% - порушення роботи сечовидільної, ендокринної та статевих систем, 8% - порушення постави. Кількість здорових студентів в групах коливається в межах 16-22%, саме лише вони і складають тестування, що в середньому лише п'ята частина студентів вишу.

Програма їх самостійної роботи має передбачати мотивацію, інтереси і потреби цих студентів, для цього варто пропонувати студенту великий спектр видів спорту, фізичних вправ і спортивних напрямків для реалізації своєї фізичної активності з урахуванням стану свого здоров'я, рівня фізичної підготовленості, потреб в корекції фігури тощо. Це може бути, спортивні ігри, плавання, єдиноборства - армреслінг, карате, ушу, дзюдо; гімнастика і танці - йога, стретчинг, шейпінг, аеробіка, джазгімнастика, акробатичний рок-н-рол і інші.

За результатами анкетування студентів 1-4 курсів Одеського торговельно-економічного інституту Київського національного торговельно-економічного університету для визначення найбільш популярних серед них нетрадиційних видів спорту було встановлено, що найбільш затребуваними у студентів є пауерліфтинг, армреслінг, карате, дзюдо, шейпінг, аеробіка, йога і стретчинг. Для кожного викладача має підібрати індивідуальний фітнес-компонент, за яким буде складатися програма дій, проміжний контроль та корекція.

Пропонований вибір фізичної активності з урахуванням інтересів і потреб студентів, на наш погляд, дозволить відійти від шаблону і суворої регламентації фізичних вправ. Адже як нам відомо, у студентів головним мотивом до відвідування занять фізичним вихованням є отримання заліку з цього предмету, а не бажання зберегти своє здоров'я на довгі роки або підвищити рівень фізичної підготовленості. Тобто у студентів не сформована внутрішня потреба в збереженні свого здоров'я завдяки фізичній активності. А оскільки примусові відвідування занять з фізичного виховання ще більше посилюють вищевикладену проблему потрібно шукати компроміси і міняти застарілі підходи, які не враховують інтереси і потреби студентів.

Другий важливий аспект, це недосконалість запропонованої нам системи тестування, яка передбачає виконання певних норм щодо оцінки фізичної підготовленості населення України. Термін "норма" визначає певну міру (величину), прийняту за уніфікований показник того, що повинно бути досягнуте в результаті діяльності. Якщо норми відповідають можливостям студента і умовам їх реалізації, то вони є найкращим орієнтиром на шляху поступових сходиночок до мети. Але виникає питання щодо адекватності цих норм, оскільки для того щоб ці вимоги не були занижені чи завищені та мали

стимулюючий характер, вони повинні бути розподілені на два рівня складності (профільний – для тих студентів, які три і більше років займаються будь-яким видом спорту і мають будь-який розряд та академічний рівень – для тих студентів, які не займаються спортом і не мають розряду).

Це дуже важливо, оскільки метою тестування є стимулювання і спрямування подальшого розвитку фізичної культури серед населення та студентської молоді зокрема для забезпечення здоров'я нації на рівні вищих світових стандартів.

Впровадження цієї диференційованої системи дасть можливість індивідуально діагностувати фізичну підготовленість студентів; спрямовувати діяльність вищих навчальних закладів і загально-спортивних організацій країни на забезпечення належного рівня фізичної підготовленості молоді; контролювати ефективність фізичного виховання; стимулювати розвиток фізичної культури і спорту здобувачів вищої освіти.

Головні висновки. Викладачам слід розробляти індивідуальні програми самостійних занять для поліпшення рівня фізичної підготовленості студентів використовуючи результати попереднього тестування з подальшою корекцією до досягнення кращих показників враховуючи їх інтереси, потреби і вподобання.

Сучасна система щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України, а саме здобувачів вищої освіти не досконала та потребує розробки двох рівнів – профільного та академічного, крім того вона має бути більш варіативна та гнучка.

Перспективи використання результатів дослідження полягають у розробці методичних рекомендацій, які можуть підвищити ефективність управління фізичною підготовкою студентської молоді у сучасних умовах.

Література

1. Башавець Н.А. Фізичне виховання у питаннях, відповідях та методичних рекомендаціях (основи здоров'язбереження) / Н.А. Башавець [навчальний посібник]. – Одеса, Печатний дом, 2013. – 352 с.
2. Волков В. Основи теорії та методики фізичної підготовки студентської молоді: Навчальний посібник / В. Волков – К.: «Освіта України», 2008. –256с.
3. Грибан Г. П. Особливості організації системи фізичного виховання студентів-аграріїв / Г. П. Грибан // Проблеми сучасної педагогічної освіти. Педагогіка і психологія. - 2012. - Вип. 37(2). - С. 54-59.
4. Палічук Ю. І. Модель здоров'язбереження в навчально-виховному процесі вищої економічної школи / Ю. І. Палічук // Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. - 2014. - № 6. - С. 230-236.
5. Åberg MA, Pedersen NL, Torén K, Svartengren M, Bäckstrand B, Johnsson T, Cooper-Kuhn CM, Åberg ND, Nilsson M, Kuhn HG. Cardiovascular fitness is associated with cognition in young adulthood. Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America. 2009;106(49).
6. Biddle SJ, Asare M. Physical activity and mental health in children and adolescents: A review of reviews. British Journal of Sports Medicine. 2011;45(11): 886–895.
7. Chaddock L, Hillman CH, Buck SM, Cohen NJ. Aerobic fitness and executive control of relational memory in preadolescent children. Medicine and Science in Sports and Exercise. 2011;43(2):344.
8. Cooper K, Everett D, Kloster J, Meredith MD, Rathbone M, Read K. Preface: Texas statewide assessment of youth fitness. Research Quarterly for Exercise and Sport. 2010; 81(3).

Безкопильний О.О.¹, Сущенко Л. П.²

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького¹

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова²

МОДЕЛЬ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСНОВНІЙ ШКОЛІ

У статті охарактеризовано модель підготовки майбутніх учителів фізичної культури до здоров'язбережувальної діяльності в основній школі, основу якої формують сукупність таких блоків, як: цільовий, теоретико-методологічний, пізнавально-змістовий, технологічний та діагностично-результативний. Автори акцентують увагу на тому, що з позицій сьогодення важливим є розроблення нових підходів до вдосконалення системи підготовки майбутніх учителів фізичної культури з метою підвищення їх конкурентоспроможності на ринку праці, готовності до постійного професійного зростання та здатності ефективно реалізовувати весь спектр завдань фізичного виховання учнів загальноосвітніх навчальних закладів.

Ключові слова: модель, підготовка, майбутні вчителі фізичної культури, здоров'язбережувальна діяльність, основна школа.

Безкопильний А. А., Сущенко Л. П. Модель подготовки будущих учителей физической культуры к здоровьесберегательной деятельности в основной школе. В статье охарактеризованы модель подготовки будущих учителей физической культуры к здоровьесберегательной деятельности в основной школе, которую формируют совокупность таких блоков, как: целевой, теоретико-методологический, познавательный-содержательный, технологический и диагностично-результативный. Авторы акцентируют внимание на том, что на сегодня важным является разработка новых подходов к совершенствованию системы подготовки будущих учителей физической культуры с целью повышения их конкурентоспособности на рынке труда, готовности к постоянному профессиональному росту и способности эффективно реализовывать весь спектр задач физического воспитания учащихся общеобразовательных учебных заведений.